

يۈسۈپجان سۇلايمان

كېچىنىڭ كۈزى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

يۈسۈپجان سۇلايمان

كېچىنىڭ كۆزى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

夜的眼睛/玉素甫·苏拉依曼 著. —乌鲁木齐:新疆人民出版社, 2004. 10

ISBN 7-228-09081-0

I. 夜 … II. 玉… III. ① 故事—作品集—中国—当代——维吾尔语 (中国少数民族语言) ② 散文—作品集

—中国—当代—维吾尔语 (中国少数民族语言)

IV. I217.2

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2004) 第 103624 号

责任编辑:艾加爾古麗·吐爾遜

責任校對:阿斯拉·艾合買提

封面設計:卡哈爾·牙生

夜的眼睛 (维吾尔文)

玉素甫·苏拉依曼 著

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮编:830001)

新疆新华书店发行

新疆大金马印务有限责任公司印刷

850×1168 毫米 32 开本 11.5 印张 2 插页

2005 年 7 月第 1 次印刷 2005 年 7 月第 1 版

印数:1—3000

ISBN 7-228-09081-0 定价:18.00 元

بۇ سۈرەتچان سۇلار بىلەن

ئاپتونىڭ يېقىنىدا چۈشكەن سۈرىتى (قاھار ياسىن فوتوسى)

مۇندەرىجە

2	 كېچىنىڭ كۆزى
26	 شەھىزاتىنىڭ ھېكايىسى
47	 شەپەق سۆيگۈسى
57	 قارلار جىمىرلايدۇ
68	 قۇرت پاجىئەسى
92	 ساۋاق
111	 بارات چوقۇر
118	 بۇرچ
132	 قارا يۈرەك
138	 تۆمۈر خوراز
145	 ئۈمچەيگەن لەۋلەر
163	 پالخانا
167	 تەستەك
173	 ئالتۇن زەنجىر
179	 ئۆكۈنۈشتە يېزىلغان مەكتۇپ
189	 بۆرە
199	 روھىي توقۇنۇش
204	 نوچى
210	 خىيال دېڭىزى
217	 قەلب سىرى
224	 ئانا مېھرى
237	 «دېڭىز» دىكى جەڭ
243	 يۈزسىز

251	 سىناق
260	 ياۋا گۈل

ئەدەبىي خاتىرىلەر

266	 روھ چېقىنلىرى
-----	---------------------

نەسرلەر

314	 پىنھان تىنىقلار
318	 سۈزۈك قەترىلەر
322	 كەچمىش تامچىلىرى
325	 قەلب ئىزھارى
329	 ئىنتىلىش
331	 يېشىل مارجانلار
336	 تەبىئەت — ئانا
339	 ياشلىق مېلودىيىسى
342	 ھىجران بوغۇقلىرى
357	 ھېسلار ئۇچقۇنى

هڪايلہ

كېچىنىڭ كۆزى

— قارىماققا تۈن ۋەھىمىلىك ۋە قورقۇنچلۇق. شۇڭا، «تۈن» دېگەن بۇ سۆز تولىراق سەلبىي ئوبرازغا سىمۋول قىلىنىدۇ. تۈندىن قورقۇشمۇ ياكى تۈنگە بولغان بىزارلىقمۇ ۋە ياكى بىر خىل قانۇنىيەتمۇ، ھەتتا بارلىق ئىنسانلار ۋە تالايلىغان جانلىقلار تۈن دەقىقىلىرى باشلىنىشى بىلەنلا ئۇيقۇ تۆشۈكىگە ئۆزىنى ئېتىشىپ، ئالەمنى مەۋھۇملۇق، قورقۇنچ قاپلىغان سۈكۈتكە چۆمدۈرىدۇ، خۇددى تۈننىڭ ئازراقمۇ گۈزەللىكى يوقتەك. ئەمەلىيەتتە تۈننىڭمۇ ئۆزىگە خاس گۈزەللىكى، ئەۋزەللىكى بار. ئەگەر تۈننىڭ گۈزەللىكى، ئەۋزەللىكى بولمىغىنىدا، ياز ئاخشاملىرى پاقىلار كوركىراپ، چېكەتكىلەر چىرىلداپ، دەريا - ئۆستەڭلەر شاۋقۇن سېلىپ، تۈن قۇچىقى گۈزەل كۈيلەر بىلەن تولمىغان؛ ئاشىق - مەشۇقلارمۇ ئاي نۇرىدا يۈيۈنۈۋاتقان سۆيۈملۈك دالانىڭ ئەڭ پىنھانلىرىدا ياشلىق ۋە سۆيگۈنىڭ ئىلاھىي لەززەتلىرىدىن مەست - ئەلەس بولۇپ، تۈن قۇچىقىدا مەڭگۈ ئەستىن چىقمايدىغان ئەبەدىيلىك رىسالە ئىزنالىرىنى قالدۇرمىغان بولار ئىدى! مۇبادا بۇنى تەن ئالمىغۇچىلار بولسا، ئۇنداقتا كىملىرى بۇ گۈزەل كارتىنىلار ۋە گۈزەل كۈيلەرنىڭ تۈن قوينىدىكى شادلىق، بەخت ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلالايدۇ؟!

— دېگەنلىرىڭ ئورۇنلۇق، ماڭا نىسبەتەنمۇ پەقەت يات ئەلنىڭ تۈنلا قورقۇنچلۇق ۋە ۋەھىمىلىك. ئەمما، ئۆز ئېلىڭنىڭ ھەرقانداق تۈنلىرى — مەيلى ئۇ تولۇن ئاي پارلاپ

تۇرغان، يۇلتۇزلار جىمىرلىشىۋاتقان تۈنلەر بولسۇن ياكى ئۇ ئاي، يۇلتۇزسىز، ھۇۋۇش ھۇۋلاپ تۇرغان گۆردەك قاراڭغۇ، مۇدەھىش تۈنلەر بولسۇن يەنىلا گۈزەل ۋە سۆيۈملۈك! چۈنكى، بىز جەڭچىلەر تۈننىڭ سىرداش دوستى، تۈن ۋۇجۇدىدىن تىنچلىق تۇغدۇرۇۋاتقان تۇغۇت ئانىسى!

— بۇ سۆزلىرىڭ ھەقىقەتەن گۈزەل مېلودىيىدەك تەسىرلىك بولدى، جۇمۇ؟

— يۈرەكنىڭ قات - قېتىمىدىن ئۇرغۇپ چىققان ھەرقانداق ئاددىي سۆزمۇ بىر مېلودىيە!

— مانا مۇشۇ يۈرەك سۆزىمىزنى بىزنى، بىزنىڭ ئەل ئىشىقىدا ئوت بولۇپ يېلىنچاپ تۇرغان قەلبىمىزنى چۈشەنمەيدىغان، بىزنى نانقېپىلار قاتارىدا ئەيىبلەپ يۈرۈشكەن بىر قىسىم كىشىلەرگە دەۋالغان بولساق - ھە؟!

— ئەخمەككەنسەن، بىز خەق قاچانمۇ ئۆزىمىزنى ماختاپ ئادەتلەنگەن؟ ئەمما شۇنىڭغا ئىشىنىش كېرەككى، بىزنىڭ ھەرىكىتىمىز، ھەرىكىتىمىزدىكى بەرىكىتىمىز ھامان بىزنىڭ قەلبىمىزنى ئاۋام قەلبىنىڭ تىرەن جايلىرىدا تەۋەللۇت قىلىدۇ.

— سېنىڭ بىلەن تۈنگە سىرداش بولمىغىنىمغا ئۇزۇن بويىتىكەن دوستۇم، ئەجەبمۇ مەنىلىك، تەسىرلىك پاراڭلارنى قىلىدىك، شۇ تاپتا ئۆزۈمنى باشقىدىن پەخىرلىك ھېس قىلىپ قېلىۋاتىمەن . . .

— ئەگەر يۇرتلاردا بولغان بولساق چۆپقەتلەر بىلەن بىر يەرگە جەم بولاتتۇق - دە، ھاراق ئىچىپ ئاچچىق كېكىرىپ، ياشلىق قىلىپ كىملىرىگىدۇر قاش، كىملىرىگىدۇر تاش ئېتىپ، ياكى بولمىسۇن «دەتتىكام!» نىڭ تەشكىلاتىغا ئەزا بولۇپ قېلىپ، ئۇتساق گۆش يەپ، ئۇتتۇرساق پەشۋا بىلەن مۇشت يەپ، ھەر مۇشت يېگەندە نەچچە كۈن يېتىپ قېلىپ يۈرگەن بولار ئىدۇق. ئۇنىڭغا سېلىشتۇرغاندا بۇ ھايات نەقەدەر گۈزەل،

نەقەدەر ئەھمىيەتلىك - ھە؟! پەخىرلەن دوستۇم، بۇ كۈنلەر ھازىرمۇ، ھەربىي سەپتىن قايتىپ يەرلىككە بارغاندىن كېيىن، ئاددىي دېھقان بولۇپ ئانا تۇپراق بىلەن كۈندە نەچچە رەت چېلىشىپ قالغان ئەھۋالدىمۇ شەرەپ قۇببىمىز بولۇپ قالغۇسى! تۈننىڭ دەقىقە تىللىرى ئۈنسز چىكىلىدماقتا، ئۈچ تەرىپى تاغ بىلەن ئورالغان دالا گۇڭگالىق ئىچىدە قارىيىپ ياتىدۇ. يېقىندىلا كۆزگە چېلىقىپ تۇرغان تۆگە لوگىسىدەك تاغلار قارا دىۋە توپىدەك سۈرلۈك چوقچىيىپ تۇرۇشىدۇ. كۆك سەتھىدە جارقلاپ تۇرغان يۇلتۇزلار تۇرۇپ قانداقتۇر بىر مەنىدە كۆز قىسىپ مەن بىلەن چاقچاقلىشىۋاتقانداك تۇيۇلىدۇ، تۇرۇپ روھىيىتىمدە ئىنتىلىدىغان، سېغىنىدىغان، ئۈمىدلىرىمدە چوقۇم ماڭا نېسىپ بولىدىغان ئامرىقىمنىڭ شەھلا كۆزىنى كۆز ئالدىمغا كەلتۈرىدۇ. قىش پەسلىدە خۇددى ئۇششۇك ھەرىسىدەك رەھىمسىزلەرچە نەشتىرىنى سانجىيىدىغان ئاچچىق شامال ئورنىغا باھارنىڭ سۆيۈملۈك نەپەسلىرىگە ئوخشاپ كېتىدىغان سەلىكىن شامال ئالماشقان بولۇپ، ئۇ ئانا يۇرت قۇچىقىدىكى غۇر - غۇر شاماللاردەك راھەتتە خەش ۋە ئىللىق ئەمەس. سەۋەبى، بىزنىڭ روھىمىز يىلتىز تارتقان بۇ خىل ۋەت تاغ ئېتىكى - پات - پات ئاقۇچ بۇلۇتلار باغرىنى ياقىنىچە ئېغىنلايدىغان، پات - پات توساتتىن قارا بوران خۇددى چېلىۋىرىدەك ھۇۋلايدىغان، ھېلى زۇمرەت ئاسمان تەرىنى تۇرۇپ ھەممىلا دەردىنى بىراقلا جەڭچىلەرگە تۆكۈپ بەرمەكچى بولغاندەك چېلەكلەپ ياش تۆكسە، ھېلى ئاپئاق قار چېچەكلىرىدىن قېلىن پايانداز سېلىنىدىغان، بىر كۈندە ھەممىلا پەسىل سوۋغا - سالاملىرىنى ئايمىمايدىغان خىسلەتلىك قۇچاق ئىدى. تاغ شامىلىنىڭ ھۇشقىيتىشلىرىمۇ ئانا يۇرتىمىزنىڭ، ئاتا - ئانىمىزنىڭ، ئاكا - ئىنى، ئاچا - سىڭىل، دوست - بۇرادەرلىرىمىزنىڭ يالقۇنلۇق سالمىنى، ئۈمىد - ئارزۇلىرىنى ئېلىپ كېلىۋاتقانداك،

ئۇلارنىڭ سېغىنىش، پەخىر بىلەن تولغان قەلب سۆزلىرىنى ئۆز تىلىدا سۆزلەپ بېرىۋاتقانداك... زېمىننىڭ بوۋام - مومامنىڭ ئۇزۇنراق يول ماڭغاندا ھاسىراپ كېتىشلىرىگە ئوخشاپ كېتىدىغان ئېغىر تىنىقلىرى ئۇزۇن بىر تارىخنىڭ قىسسەلىرىگە ئوخشاپ كېتىدۇ...

شۇ تاپتا ئاۋامنىڭ گۈزەل ئەتىسىنى يارىتىشنى ئۆزىگە مىزان ئەيلەگەن ئىجتىھاتلىق ئىجادكارلار، بەخت، مەدەنىيەت نېمەتلىرىنى توشۇپ يۈرۈشكەن كارۋانلار، تۈن قوينىدىن خۇشاللىقى ۋە رىزقىنى ئىزدەپ يۈرگەن مەۋجۇدات - مەخلۇقاتلار، ئاھۇ كۆزلىرىدىن زېمىنغا گۈڭگا نۇر سېپىپ تۇرۇشقان يۇلتۇزلار، تىنچلىققا مۇئەككەل بولۇشنى كەسپ، مۇقەددەس مەجبۇرىيەت ۋە شەرەپلىك ۋەزىپە قىلغان مەن، مېنىڭ يېنىمدا ئاپتوماتى كۆكرىكىگە تاڭغان ھالدا ئەتراپقا ھوشيارلىق بىلەن قاراپ تۇرغان قاراقاش، يىپ بۇرۇت، دانخورەك بېسىپ كەتكەن يۈزلىرى بۇغداي ئۆڭگە مايىلراق كەلگەن، قىزلارغا ئوخشاش زىلۋا بوي، چىرايىدىن قەيسەرلىككە سىمۋول سۈرلۈكلىك چىقىپ تۇرىدىغان ئېرىپانمۇ ئويغاق! قالغان مەخلۇقات - مەۋجۇداتلار شېرىن چۈش كۆلىمىدە. ئۇلار چۈش كۆرسۇن، چۈنكى ئۇلار گۈزەل تاڭ كۈلۈپ، ئالەمنىڭ نۇرلۇق مەشئىلى قۇياش نىگاھىنى كۆرسەتكەندىن تارتىپ تاكى قۇياش ھاياتلىق ناخشىسى جاراڭلاۋاتقان قايناق زېمىن باغرىدىن ئايرىلىشقا قىيىمىغانداك، زېمىندىن ئايرىلىش نومۇستەك قىزىرىپ، ئۆز قىبلىگاھىغا باش قويغانغا قەدەر بولغان ناھايىتى قىسقا ۋە ئۇزۇن رېئاللىق قۇچىقىدا تىنىمسىز تېپىرلاپ، چارچاپ ھالىدىن كېتىدۇ. ئۇلار پەقەت ئۆزلىرىنىڭ شېرىن چۈش ۋە بەخت قۇچىقىدا ئەللەيلىنىشكە ئائىل بولالىشىنىڭ سەۋەبىنى بىلىپ تۇرسىلا بولدى!

— جەڭچى دېگەن ئاتالغۇغا بىر تەبىر بېرىپ باقە، —

ئېرپاننىڭ بۇ سۆزى خىيال كەپتەرلىرىمنى نەلەرگىدۇر
ئۆركۈتۈۋەتتى.

— پۈست تۇرغان ئورۇندا پاراڭ سېلىش تۈزۈمگە خىلاپ
ئېرپان، ئەمدى پاراڭنى ئاۋۇتمايلى.

— دېگىنىڭىز توغرا، لېكىن بوشراق ئاۋازدا مۇڭداشساق
بولىدۇ ئەمەسمۇ؟ جىممىلا تۇرساڭ ئۇيغۇ چاپلىشىدىكەن
ئادەمگە، — ئېرپاننىڭ ئاۋازىدىن ئۆتۈنۈش چىقىپ
تۇراتتى.

— جەڭچى دېگەن . . . — پىچىرلىغاندەك ئېغىز ئاچتىم
ۋە ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدىم.

— جەڭچى دېگەن ماش رەڭ كىيىمنى كىيىپ، قورالنى
ئېسىپ پۈست تۇرىدىغان ئادەم، دەپ جاۋاب بەرمىگەن يەنە، —
ئېرپان پىخىلداپ كۈلدى.

— ئەمەلىيەتتىمۇ جەڭچى شۇنداق ئادەمغۇ؟ — ئېرپاننىڭ
كۈلۈشى ماڭا مەسخىرىدەك، كەمسىتىشتەك تۈيۈلگەچقا
تېرىكتىم.

— ئۇنداق دېسەڭ بەكلا ئاددىي بولۇپ قالمامدۇ؟!

— ئۇنداقتا ئۆزۈڭ تەبىرى بېرىپ باققىنا ئەمەسمە؟ —

ئاۋازىم قېيىدىغاندەك چىقىپ كەتتى.

— جەڭچى دېگەننىڭ تەبىرى قارا . . . — ئۇنىڭ بىر
نۇقتىغا تىكىلىپ تۇرۇپ كېتىشلىرىدىن، «جەڭچى» دېگەن
سۆزنىڭ ئەتراپلىق تەبىرى ئۈستىدە ئىزدىنىۋاتقانلىقى بىلىنىپ
تۇراتتى.

— ھە، تۇرۇپ قالدىڭىز تىلىڭنى چاپىاپ.

— توختاپ تۇرغىنا زېھنىمنى چاپماي، — ئېرپان يەنە
بىر پەس ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن ئېغىز ئاچتى، — جەڭچىنىڭ
تەبىرى مۇنداق بولۇشى مۇمكىن، ياخشى ئاڭلا - ھە:
جەڭچى . . .

پېچىرلىشار ئاي،
يۇلتۇز بىلەن،
ياراتماقچى بولۇپ تىنچلىق.
تىنچلىق،
ئاۋام قەلبىنى
خۇشاللىققا تولدۇرىدۇ لىق.
شۇڭا ئۇ پۈست تۇرىدۇ،
بىراق،
ئۇ ئەمەستۇر،
قاتۇرۇپ قويغان بۇت.
ئەگەر جەڭچى بولۇپ قالسا بۇت،
ئارزۇ - ئارمان باغلىرىنى
قاپلاپ جۇت،
شەرەپلىك نامىنى قىلىدۇ نابۇت.

× ×

جەڭچى . . .
بىر پارچە ئوت
يېلىنجاپ تۇرغان.
ئۇنىڭ قەدىمى يەتسۇن قەيەرگە،
شۇ يەردە —

مەيلى ئۇ بولسۇن
تاغ،
باياۋان،
پەيدا بولغۇسى ئالتۇندىن
قەسىر - قورغان!

× ×

جەڭچى . . .
جەڭگاھلاردا باھادىر،

ئارسلان،
ياۋ ئوقىغا پولات قالغان.

ئاۋام بەختى،
تىنچلىقى ئۈچۈن،
خۇشاللىق بىلەن
بەرگۈچى جان.

××

جەڭچى . . .
جىمىرلاپ تۇرغان
ئوماق يۇلتۇز - كېچىنىڭ كۆزى.
يىراقلارغا تىكىلگەن
ئوتلۇق قارىچۇقلار،
سۆيۈملۈك ئۈمىد،
بەختنىڭ ئۆزى!

— پاھ! بىردەمدىلا لىرىكىدىن بىرنى ئوقۇدۇڭغۇ؟
سەپداشلارنىڭ سېنى كىتاب خالتىسى دېگىنى بىكار ئەمەس
ئىكەن جۈمۇ؟ — ئېرپاننىڭ جەڭچى ھەققىدىكى تەبىرىگە قايىل
بولغان، ئىچ - ئىچىدىن خۇرسەن بولغان بولساممۇ،
ئېغىزىمنىڭ ئىتتىكىلىكىدىن ئۇنىڭ لەقىمى پۇسۇققىدە
ئېغىزىمدىن چىقىپ كەتتى. چۈنكى، ئۇ قاچانلا قارىسا كىتاب
كۆرىدىغان بولغاچقا، جەڭچىلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنى «كىتاب
خالتىسى» دەپ قوياتتى.

— كىتابنىڭ خالتىسى بولۇش ئاڭلىماققا ناھايىتى قوپال
تۇيۇلىدۇ، لېكىن كىتاب ساقلانغان ھەرقانداق ئورۇن ئومۇمەن
ھېكمەت ئىسكىلاتى. مەنغۇ بۇنداق دېيىشلەرگە رەنجىپ
كەتمەيمەن، شۇنداقتىمۇ ئۇنداق دېمە گايىت، بۇ بىر
مەدەنىيەتسىزلىك. بەلكىم سېنىمۇ بىرسى «ئاللاكۇس» دېسە
خۇشال بولۇپ كەتمەيسەنغۇ ھەرقاچان؟ — ئېرپان لەقىمىنى

ئاتاپ قالغانلىقىمىدىن ئېغىزىدا رەنجىمىگەندەك قىلىسىمۇ،
ئەمەلىيەتتە رەنجىۋاتاتتى.

«تازىنى تاز دېسە ئۆلگۈسى كېلىمىش، ساقنى تاز دېسە
كۈلگۈسى كېلىمىش، دېگەن سۆز راست - دە!» ئۆزۈمچە
شۇنداق ئويلاپ قالدىم. چۈنكى، ئېرىپاننىڭ «ئاللاكۇس» دېگەن
سۆزى جان - جېنىمدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى. بەلكىم بۇنىڭغا
چىرايىمنىڭ سويسوپپياڭدەك سېرىق، قاشلىرىمنىڭ شالاڭ،
ئېغىزىمنىڭ كالاچتەك چوڭ ئىكەنلىكى، سەپداشلىرىمنىڭ
«ئاللاكۇس»، «گايىت سېرىق، پىشىمغان تېرىق» دەپ چاقچاق
قىلىپ قويۇشى سەۋەبىدىندۇر. بىراق، ئۆزۈمنىڭ سېرىقلىقىنى
پەقەتلا تەن ئالغۇم كەلمەيتتى. ئۆزۈمنى ئاق ياكى بۇغداي ئۆڭ،
ئەڭ كېلىشكەن يىگىتلەردەك ھېس قىلاتتىم. توۋا، مەنلا
مۇشۇنداق ئۆزىنى ئېتىراپ قىلمايدىغان خۇسۇسىيەتتىكى ئادەممۇ
ياكى ھەممىلا ئادەم ئۆز نۇقسانلىرىدىن بىزارلىق ھېس
قىلامىغاندۇ؟ ئوھۇي، بۇ گەپكە نېمە قورسىقىمنى كۆپتۈرۈپ
يۈرەتتىم؟ جاھاندا نۇقسانسىز نېمە بار؟ ئاينىڭ يۈزىدىمۇ داغ،
قۇرۇقلۇقتىمۇ تازىنىڭ بېشىدەك گىياھسىز تاغ بارغۇ؟

— ئالتىنچى ئاينىڭ پاقىسىدەك جىمىپلا كەتتىڭغۇ؟
گېپىم قورسىقىڭنى ئېسىۋاتقان ئوخشىمامدۇ؟ — ئېرىپاننىڭ
سوئالى خىيالىمنى بۇزدى.

— ئەڭ ياخشىسى ئۆزىمىزنى ئېتىراپ قىلايلى ئاداش،
ئەمەلىيەتتىمۇ مەن سېرىق، — سۆزلىرىمگە ئەستايىدىللىقمۇ،
تەننىمۇ، قېيىداشمۇ ئارىلىشىپ كەتكەندى.

— دېگەنلىرىڭ مۇقامدىن قالغان كونا گەپ بولسىمۇ،
خېلى تورى بار گەپ بولدى گايىت. ئەمەلىيەتتىمۇ ھەر بىر ئادەم
ئۆزىنى ئېتىراپ قىلىشى كېرەك. ئۆزىنى ئېتىراپ قىلماسلىق
ئۆزىنى ئالدىغانلىق.

— لېكىن ئۆزىنى ئېتىراپ قىلىدىغانلار ۋە ئېتىراپ

قىلىۋاتقانلار قانچىلىك؟ — ئۆزۈمچە سوئال قويدۇم ئېرىپانغا.
— ئىشقىلىپ ناھايىتى ئاز. مەيلى جەمئىيەتتە، مەيلى
قىسمىدا بولسۇن، ئۆزلىرىنىڭ نۇقسانلىرىنى بىلىپ تۇرۇپ
يوشۇرىدىغانلار، نۇقسانلىرىنىڭ ئاشكارىلىنىپ قېلىشىدىن
قورقىدىغانلار، ئىقتىدارسىزلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ ئېتىراپ
قىلمايدىغانلار، ئەپلەپ - سەپلەپ كۈن ئۆتكۈزىدىغان نانقېپلار
ماڭدامدا بىر ئۇچراپ تۇرىدۇ. ئاددىسى $\times \times$ ليەندىكى
پەيچاڭنىڭ ئىشىنى مىسالغا ئالايلى، ئۇ جەڭچىلەرنى ئۇرۇپ -
تىلاشنىڭ ئىنتىزامغا خىلاپ ئىكەنلىكىنى، باشقۇرغۇچىنىڭ
قول ئاستىدىكىلەرنى سۆز بىلەن قايىل قىلالامسلىقىنىڭ
ئىقتىدارسىزلىقتىن دېرەك بېرىدىغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ،
جەڭچىلەرنى يولسىز ھالدا ئۇرۇپ - تىلىدى. ئاخىرىدا
جەڭچىلەرنىڭ قارشىلىقىغا، ئىنتىزامنىڭ جازالىشىغا ئۇچراپ
ئۆز ئىستىقبالىنى نابۇت قىلدى. ئەگەر ھەممىلا ئادەم ئۆزىنى
ئېتىراپ قىلالىغىنىدا، ھەي... ئېرىپان ئۇلۇغ - كىچىك
تىنىپ قويدى.

مېنىڭمۇ بۇ ھەقتە يەنە نېمىلەرنىدۇر دېگۈم بار ئىدى.
بىراق، مېنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيەم ئېرىپاننىڭ مەدەنىيەت
سەۋىيىسىدەك بولمىغاچقا، خاتا سۆزلەپ قېلىپ ئېرىپاننىڭ
كۈلكىسىگە قېلىشتىن خاۋاتىرلەندىم ۋە تىلىمنىڭ ئۇچىغا
كېلىپ قالغان سۆزۈمنىمۇ ئىچىمگە يۇتۇۋېتىپ يۇلتۇزلارغا
قارىدىم. يۇلتۇزلار يەنىلا كۆزلىرىنى چىمىلدىتىپ تۇرۇشماقتا
ئىدى. شۇغىنىسى، بەزى يۇلتۇزلارنىڭ ناھايىتى نۇرلۇق
چاقنىشى، بەزى يۇلتۇزلارنىڭ تۇرۇپ گۇڭگا چاقناپ قويۇشى،
يەنە بەزى يۇلتۇزلارنىڭ كۆكۈچ تاماكا ئىسىدەك كۆرۈنىدىغان
ئۇپۇققا سىڭىپ كۆزدىن غايىب بولۇشى ماڭا بىر تېپىشماقتەك
تۇيۇلاتتى. «بۇنداق بولۇشى بەلكىم يۇلتۇزلارنىڭ يەر شارى
بىلەن بولغان ئارىلىقىدىكى پەرىقتىندۇر» دەپ ئويلايتتىم

ئىچىمىدە. ئىشقىلىپ يۇلتۇزلار ماڭا نېمىلەرنىدۇر سۆزلەپ
بېرىۋاتقاندەك ئىدى.

— سەن يۇلتۇزلارنى ياخشى كۆرەمسەن؟ — سورىدى
ئېرىپان ئارىدىكى جىمجىتلىقنى بۇزۇپ.

— ياخشى كۆرىمەن، — جاۋاب بەردىم يۇلتۇزلاردىن كۆز
ئۆزمەستىن.

— نېمە ئۈچۈن ياخشى كۆرىسەن؟

— تېپىشماقتەكلا بىر سوئاللارنى سورايدىكەنسەن ئېرىپان،
نېمە ئۈچۈن ياخشى كۆرىدىغانلىقىمنى ئېيتىپ بېرەلمەيمەن،
بەلكىم ئۇنىڭ نۇرلۇق چاقناپ تۇرۇشىغا ھېرىسمەنلىكىمدىن
ياخشى كۆرىدىغاندىمەن.

— ئۇنداقتا ئۆزۈڭنى ياخشى كۆرەمسەن؟

— ساراڭلاردەك سوئال سورايسەن جۇمۇ سەن، كىتابنى
كۆپ ئوقۇپ ئالچىپ قالماغانسەن؟ سەنچۇ، سەن ئۆزۈڭنى
ياخشى كۆرەمسەن؟

— ئەلۋەتتە، ئۆزىنى ياخشى كۆرمىگەن ئادەم باشقىلارنىمۇ
ياخشى كۆرەلمەيدۇ.

— سەن يۇلتۇزلارنى ياخشى كۆرەمسەن؟ — ئېرىپاننىڭ
سوئالىنى ئەمدى مەن تەكرارلاشقا باشلىدىم.

— ھەئە، ئەگەر يۇلتۇزلارنى ياخشى كۆرمىگەن بولسام
ئۆزۈمنى ياخشى كۆرمەيتتىم. چۈنكى، يۇلتۇزلار كېچىنىڭ
كۆزى — شۇنداقلا بىز.

— كېچىنىڭ كۆزى؟ مەنىسى ئەجەبمۇ چوڭقۇر گەپكەن
بۇ.

— بىر چاغدا «كېچىنىڭ كۆزى بولغان بولسىمۇ — ھە؟!»
دەپ ئويلاپ كەتكەنىدىم. ئۆتكەندە سىياسىي يېتەكچى يىغىنىدا
بۇ سۆزنى قىلىۋىدى، ئاندىن ئۆزۈمنىڭمۇ كېچىنىڭ كۆزى
ئىكەنلىكىمنى ھېس قىلىدىم.